

Pozostawienie bez rozpoznania wniosku o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego

Kategoria: Komunikacja i Transport

Opublikowano: niedziela, 18, wrzesień 2022 10:54

Bernadeta Skóbel

Odłony: 322

NSA: Skuteczne, a więc zgodne z art. 64 § 2 k.p.a., pozostawienie wniosku bez rozpoznania, które zostało poprzedzone wezwaniem do uzupełnienia braków formalnych, oznacza, że organowi nie można postawić zarzutu beczynności, w rozumieniu art. 37 § 1 pkt 1 k.p.a.

Sprawa dotyczyła wnioski o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego. W toku postępowania organ wezwał skarżącego do usunięcia braków wniosku w terminie 21 dni od daty otrzymania wezwania poprzez złożenie szczegółowego planu sytuacyjnego w skali 1:1000 lub 1:500, z zaznaczeniem granic i podaniem wymiarów planowanej powierzchni zajęcia pasa drogowego. Organ wskazał przy tym, iż nieusunięcie braków we wskazanym terminie, zgodnie z art. 64 § 2 k.p.a., spowoduje pozostawienie wniosku strony bez rozpoznania. Kolejnym pismem organ poinformował wnioskodawcę o pozostawieniu jego wniosku bez rozpoznania, z uwagi na nieusunięcie braków formalnych.

Sąd wskazał, że pozostawienie podania bez rozpoznania na podstawie art. 64 § 2 k.p.a. nie w każdym przypadku oznacza zasadność skargi na nierozpatrzenie sprawy w przewidzianym terminie. Taka ocena uzależniona jest od tego, czy organ administracji publicznej rzeczywiście miał podstawy do powołania się na normę zawartą w tym przepisie. Tylko wówczas, gdy przepis prawa ustanawia wprost określone wymogi co do składanego podania, organ może żądać ich spełnienia i uzupełnienia pisma (podania) o brakujące elementy.

Warunki formalne jakim powinien odpowiadać wniosek o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego zostały określone przez ustawodawcę w rozporządzeniu Rady Ministrów z 1 czerwca 2004 r. w sprawie określania warunków udzielania zezwoleń na zajęcie pasa drogowego. Sąd zwrócił uwagę, że zgodnie z § 1 ust. 3 pkt 1 rozporządzenia wniosek o wydanie zezwolenia na zajęcie pasa drogowego wiąże się ze złożeniem szczegółowego planu sytuacyjnego w skali 1:1000 lub 1:500, z zaznaczeniem granic i podaniem wymiarów planowanej powierzchni zajęcia pasa drogowego. Skoro prawodawca określił, jakim warunkom powinien odpowiadać wniosek, to brak jest jakichkolwiek podstaw by przyjąć, że wniosek mógł być merytorycznie rozpoznany przez organ bez ich spełnienia. To, że organ postępował w przeszłości inaczej nie zmienia faktu, że w rozpatrywanej sprawie - postępując zgodnie z prawem - nie dopuścił się beczynności.

Dalej Sąd wskazał, że obowiązkiem strony składającej wniosek o zezwolenie na zajęcie pasa drogowego jest załączenie do niego szczegółowego planu sytuacyjnego. Z przepisów nie wynika przy tym zwolnienie strony z tego obowiązku w przypadku kolejnego wniosku dotyczącego udzielenia zezwolenia na zajęcie pasa drogowego w niezmienionym stanie faktycznym, w sytuacji, w której strona legitymuje się stosownym zezwoleniem obejmującym poprzedni okres (zob. wyrok WSA w Warszawie z 15 kwietnia 2021 r., VI SAB/Wa 84/20, LEX nr 3265963).

Wyrok NSA z 5 lipca 2022 r. sygn. II GSK 618/22.

Źródło: [CBOSA](#)